

Testament - arta poetica

"Testament" de Tudor Arghezi este o arta poetica de sinteza pentru orientarile poeziei interbelice, cu elemente traditionale si moderniste.

"Testament" este definitorie pentru conceptia despre misiunea poetului si natura poeziei, fiind considerata arta poetica argheziana cea mai importanta. Discursul fixeaza esenta poeticului, conditia creatorului, raportul lui cu arta si cu lumea, speculand asupra tehnicilor, materialelor si practicilor poetice. Dincolo de "poezia despre poezie" se textul se construiește ca o meditatie ampla asupra destinului colectivitatii, a relatiei individualitatii createoare-artistul-cu natia, vazuta in simultaneitatea generatiilor ei trecute si viitoare, a istoriei colective, ca progresiva inaltare prin cultura. In centrul discursului, vocea lirica e cea a poetului-bard, conducator al cetatii si mediator in relatia ei cu Dumnezeu si cu stramosii. Toate aceste aspecte orienteaza, in traditie romantica, viziunea despre poezie spre o dimensiune sociala.

Versificatia se situeaza, undeva intre traditie si modernitate. Strofele sunt inegale ca numar de versuri, cu metrice si ritmul variabile, in functie de intensitatea sentimentelor exprimate, dar se conserva rima imperecheata.

Cu predilectie, noutatea volumului lui Charles Baudelaire, intitulat "Fleurs du mal" il va fi influentat pe poetul roman, asa cum, de astfel, si-a pus amprenta pe intreaga poezie moderna, provocand mutatii ale categoriei estetice a frumosului. Prin ceea ce se va numi de la Baudelaire incoace, "estetica uratului", trdionala dihotomie aristotelica intre frumos(ca variantele sale suavul, inaltul, nobilul) si urat nu va mai fi operanta in poezia modernista.

Poezia "Testament" reprezinta o mostenire de nepretuit lasata de catre stramosii veacurilor de demult, urmasilor lor. Din aceasta poezie reiese ca trebuie pretuite adevaratele valori : cartea, adevarul, deci intelepciunea.

Poezia "Testament" ramane cea mai importanta arta poetica a lui Tudor Arghezi.